

Stručná historie stanice CB v Novém Městě pod Smrkem

Sbor v Novém Městě pod Smrkem, později stanice libereckého sboru, započal svou práci a službu na podzim roku 1945. Bylo to však vlastně pokračování práce a služby Svobodného reformovaného sboru v Zelowě (Polsko). Tento sbor v Zelowě se začal utvářet začátkem tohoto století a byl založen roku 1905 za pomoci Svobodné reformované církve v Praze a kazatelem A. Adlofem, tehdy jejím předsedou.

Odtud byli také vysíláni služebníci Slova pro pastýřské vedení. Když skončila druhá světová válka, většina potomků českých emigrantů z doby pobělohorské se vracela zpět do Čech. V několika turnusech (srpen – prosinec 1945) se také vrátili členové Svobodného reformovaného sboru v Zelowě se svými rodinami.

Je radostné vzpomínat na bratrskou soudržnost a lásku tohoto sboru, kterému dal Pán Bůh ještě v Zelowě roku 1937 prožít mimořádné probuzení. Bratři nechtěli být rozděleni ani po návratu do Čech, i když podmínky doby tomu nahrávaly. Svědčí to o jejich pokorném nesení závazku lásky Kristovy a zodpovědné službě svým nejbližším i světu.

Pro obecnství u Božího slova a sborovou činnost jim byla od městské správy nabídnuta možnost společného obecnství s bratry Českobratrské církve evangelické v uprázdněném kostele. Tento návrh byl po dobu rozběhu přijat, ale ukázal se jako neschůdný pro rozdílné teologické důrazy.

Náš sbor, tehdy 25 – 30 členný, se na popud sestry Ranšové začal shromažďovat doma po rodinách. Vedením byl pověřen bratr Miroslav Sláma a administrátorem bratr kazatel Josef Cvrček z Prahy, který byl tehdy tajemníkem Rady Jednoty Českobratrské. Tak byl náš sbor zahrnut do svazku této církve.

Když projevila zájem o spolupráci asi 10-ti členná skupinka bratří a sester z Bratrské jednoty baptistů, bylo již prostorově neúnosné scházení po rodinách a sbor si najal malý rodinný domek. Od počátku měl sbor také kroužek dětí nedělní besídky a také pěvecký sbor.

Pán Bůh ze své milosti této práci žehnal a tak přibývalo nových členů i dětí v rodinách. Bylo potřeba mít svoji modlitebnu a také prostornější. Proto v roce 1949 bratři vyhlédli a požádali o koupi domu v Havlíčkově ulici 787, kde býval restaurační sál. Po drobných úpravách se roku 1950 sbor do tohoto domu přestěhoval a po příležitostných rekonstrukcích v něm dosud vede svou činnost.

Po ustavení sboru v Liberci byl náš sbor k němu přidružen jako samostatná stanice. Po kazateli Cvrčkovi byl administrátorem sboru kazatel Pravdomil Enoch Dostál z Benátek nad Jizerou. Když se v roce 1948 bratr Vladimír Pospíšil s manželkou, rozenou Jersákovou, vrátil z Plané u Mariánských lázní, kde působil jako laický kazatel, do Nového Města pod Smrkem, byl Radou církve pověřen vedením této samostatné stanice. Už v Zelowě byl bratr Pospíšil vyslán roku 1937 svým sborem na teologické vzdělání do Varšavy, s vizí sboru sloužit svému bratrskému sboru. Válka způsobila, že studium ve Varšavě bylo přerušeno a tak pokračoval ve studiích v Hamburku.

Po rozbombardování Hamburku bylo i zde studium přerušeno a dokončoval ho až po válce v Praze za pomoci Rady Jednoty Českobratrské a při příležitostných seminářích na teologické evangelické fakultě.

Byl tak veden Duchem svatým, aby byl věrný v mále, a tak nepřijal úkol být správcem většího sboru, kam ho chtěla Rada poslat, ale vrátil se mezi své ze Zelowa, kde jej očekávali a vděčně přijímali jeho službu.

Bratr Vladimír Pospíšil přijal a ponechal si po celý svůj život pavlovský způsob služby při zaměstnání a to i tehdy, když byl na žádost a doporučení staršovstva v roce 1970 ordinován za kazatele (tehdy už Církve bratrské). Tak se stal druhým kazatelem libereckého sboru, vedle kazatele Miroslava Peslara, se všemi právy a povinnostmi pastýřské služby na samostatné stanici.

Tuto službu vykonával věrně až do roku 1987, kdy se v 75 letech s aktivní službou se sborem rozloučil a předal ji svému synovci. Službu slovem a svátostmi však dále vykonával až do doby, kdy jej Pán Bůh odvolal na věčnost, a to roku 1994.

Ještě na podzim 1993 převládaly ve sboru starosti o zajištění hodnotné pastýřské služby, a tak byl vznesen požadavek na Radu CB o možnost dosazení nového kazatele. Rada CB vzala tento požadavek na vědomí a sdělila možnosti a podmínky, které by bylo třeba splnit.

Působení sboru se misijní službou bratra Miroslava Slámy rozšířilo na 20 km okruh frýdlanského výběžku, jako jsou obce Jindřichovice p. Sm., Srbská, Bulovka, Pertoltice, Višňová a Frýdlant, odkud se bratři a sestry podle věku a možností účastní společných shromáždění. Je třeba říci, že to byli většinou formální členové jiných denominací, z katolické, husitské, pravoslavné a Křesťanských sborů.

Sbor se nyní schází pravidelně dvakrát v neděli (dopoledne a odpoledne), v týdnu pak k biblicko-modlitební hodině. Členská základna se od padesátých let pohybuje mezi 40 – 50 právoplatnými členy, jejich dětmi a hosty. Žádný velký početní růst sbor nezaznamenal. Většinou je doplňován z vlastních řad. V poslední době někteří odešli do chrismaticky směřovaných společenství, které také v naší oblasti vznikly. Dospělé děti z našich rodin většinou odcházejí za prací do výhodnějších životních podmínek, ne vždy pak zůstávají v obecnství věřících. Tak jen vzpomínáme na příklad tichosti, pokory a skromnosti našich otců, kteří pro víru v Pána Ježíše Krista dovedli mnohé opustit a zůstat tak ve svobodě povolání dětí Božích.

Dále zůstáváme v očekávání na Hospodina, Pastýře pastýřů, jako toho, který započal toto dílo, a který má moc ho zachovat a také rozhojnit ke své slávě. Samému Pánu Bohu, zjevenému nám v Pánu Ježíši Kristu, pak buď sláva a čest.